

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 31. Alia Concilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

per die jejunabunt, Ecclesiam sæpe adi- Sæculum VI.
 bunt, in loco Pœnitentium consistent, & A. C. 517.
 inter Catechumenos exhibunt. Si mur-
 murent, Pœnitentiam peragent, quam
 antiqui Canones præscripserunt. Homi-
 cidæ, qui pœnarum Civilium rigorem ef-
 fugerint, implebunt Pœnitentiam, quam Conc. Ans.
 Concilium Ancyranum decrevit. Hæc c. 22. 23.
 saltem annis septem peragi debebat. Qui
 mancipium suum occiderit absque Judi- Sup. lib. X.
 cis Ministerio, excommunicatus erit duo- §. 16.
 bus annis. Qui Nuptiis incestis se pol-
 luerint, non recipiantur ad Pœniten- Conc. Epao.
 tiam, nisi separentur. Matrimonia au- 34. c. 30.
 tem incesta declarantur, si quis contraxe-
 rit cum Sorore consanguinea vel uteri-
 na, cum Noverca, cum Privigna, cum
 Vidua Patruï vel Avunculi, si quis duxe- c. 31.
 rit Patruëlem, vel ex Patruële genitam. c. 27.
 Vidua Presbyteri, vel Diaconi ad secun-
 das Nuptias non admittatur. In singu-
 lis Provinciis Officium Divinum celebra- c. 35. p. 07
 bitur illo Ritu, quem Ecclesia Metropoli-
 tana sequitur. Cives nobiles noctem
 Paschalem, & Natalem Domini in illo lo-
 co celebrabunt, ubi Episcopus fuerit, ut
 ipsius Benedictionem accipiant. Hi Con-
 cilia Epaunensis præcipui Canones sunt.

§. XXXI.

Alia Concilia.

Episcopi undecim, omnes ex illorum
 U 2 nume-

Sæculum V. numero, qui Epaunensi Concilio in-
A.C. 517. terfuerant, sub idem tempus Lugduni

To. 4. Conc.
p. 1584.

6. 2.

aliud Concilium celebrarunt, cui incestus
 commissus a Viro nomine Stephano, &
 Muliere nomine Palladia occasionem de-
 dit. Potentes fuisse hos peccatores in-
 de conjicere est, quod Episcopi decla-
 rent; si futurum sit, ut aliquis eorum
 ob eam causam persecutionem patiatur,

6. 3.

ceteros in malorum societatem venturos,
 & si rerum jacturam fecerit, quoad po-
 tuerint, reparaturos. His addunt, si Rex
 ab ipsorum Communionem diutius absti-
 neat, ad Monasteria se se recepturos, unde
 nullus egrediatur, priusquam omnes Pa-
 cem obtinuissent. Interim nullus Eccle-

6. 4. 5. 6.

siam alterius temere invadat, aut ipso
 absente Sacra peragat, quod si quis fecis-
 set, debitas in Concilio pœnas esse subi-
 turum. Hæc statuta indicant, quanta
 Episcopi a Regibus Barbaris licet Catho-
 licis tolerare coacti fuerint.

80. 4. p. 1562.

Eodem tempore duo Concilia in Hi-
 spania celebrata, unum Tarracone, & al-
 terum Gerundæ in eadem Provincia.
 Concilium Tarraconense actum est anno
 sexto Regni Theodorici, Petro Consule
 id est anno 516. sexta Nov. nam Rex
 Theodoricus in Hispania quoque tan-
 quam Amalarici Nepotis sui Tutor reg-
 nabat. In hoc Concilio adfuere Episco-
 pi decem, quorum Præses erat Joannes
 Tarra-

Tarraconensis Metropolita. Inter ceteros magis memoria dignus est Orontius, seu Orentius Episcopus Illiberitanus, quem Auctorem cujusdam Admonitionis ad Fideles versibus Elegiacis editæ putant. Canones hujus Concilii habemus triginta. Inter alia præcipitur, ne Episcopi a Conciliis absint, nisi morbus prohibeat. Episcopus, qui in Metropoli ordinatus non fuit, intra duos Menses Metropolitam accedat, & ipsius Mandata recipiat. Metropolita non solum Presbyteros Cathedralis, sed etiam Rurales & aliquos Sæculares ad Concilium convocet. Mihi videtur, quod hoc de illo Concilio tantum sit intelligendum, de quo in Canone præcedente agitur, quodque in ordinatione Episcopi convocari solebat. Episcopi aut Clerici Actus Judiciales die Dominica nunquam exercent, & nunquam in Causa criminali. Nullum Salarium accipiant, si procuraverint, ut jus suum cuiquam redditum fuerit. Si pecunias mutuas dent, non petant usuras, (*) non emant vilissimo pretio, non nimis caro vendant. In Ecclesiis Ruralibus Presbyteri & Diaconi vicibus suis una Septimana ministrabunt, ita ut ibi singulis diebus Vesperæ, & Matutini

U 3   agan-

Sæculum VI
A.C. 517.

c. 13.

c. 13.

c. 10.

c. 3.

c. 2.

(*) Istud inter omnes Christianos Charitas (paucis casibus exceptis) exigere videtur.

Sæculum V. agantur, nempe preces vespertinæ, &
A. C. 517. matutinæ. Omnes autem cujuslibet Ec-
 clesiæ Clerici Sabbato vespere præparent
 se ad Officium Diei Dominicæ. **Episco-**
c. 8. pus singulis annis visitabit Ecclesias Ru-
 rales, atque ex omnium fructuum parte
 tertia, quam capit, facta tecta servabit.
c. II. Monachi, qui e suo Monasterio excesserint,
 nullas functiones Ecclesiasticas per-
 agent, & Causam sæcularem nunquam
 movebunt. In primo quoque Canone
 hujus Concilii Monachorum mentio oc-
 currit, atque tam ex uno, quam ex altero
 loco constat, jam tunc in Hispania Mo-
 nasteria sub Regimine Abbatum extitisse.
 Antiquissimum omnium, quod novimus,
 est Monasterium Asanense in Arragonia,
 ad Cingam amnem positum. Hoc Mo-
 nasterium fundavit S. Victorianus in illa
 Regione natus, qui ab unguiculis Pietatis
 amantissimus, ubi ad maturam pervenit
 ætatem, etiam aliorum Saluti studuit.
 Annis sexaginta Abbas fuit. Id maxime
 discimus ex ipsius Epitaphio, quod For-
 tunatus composuit.

*Att. SS. Be-
ned. tom. I.*

To. 4. Conc. Concilium Gerundanum celebratum
p. 1567. est anno sequente 517. cum in Hispania
 numeraretur annus 555. huic quoque præ-
 fuit Joannes Tarraconensis. Illorum et-
 iam Episcoporum Pars, qui in priore Con-
 cilio interfuit, advenit, & universim Epis-
 copi septem. Decem Canones conditi.

Sta-

tuitur sicut in Concilio Epaunensi, ut to-
 ta Provincia in Missis, & Officio Divino
 Riturum Ecclesiæ Metropolitanæ sequere-
 tur, atque quotidie post Matutinos, &
 Vesperas Presbyter Orationem Domi-
 nicalem pronunciaret. (*) Duæ Litanix
 seu trium dierum Rogationes Diebus Jo-
 vis, Veneris & Sabbati cum abstinentia
 carnis & vini præcipiuntur. Prima in
 Septimana post Pentecosten, & secunda
 die prima Jovis in Mense Nov. Qui ha-
 bentes uxorem ordinati sunt ab Episcopo
 usque ad Subdiaconum, separati ab uxo-
 re habitent, aut si in diversis ædibus non
 sint, habeant unum ex Confratribus suis
 contubernalem, vitæ suæ testem. Qui
 in Cælibatu ordinati fuere, non habeant
 fæminas, quæ rei familiaris curam gerant,
 nisi forte Matrem, (***) aut Sororem. Jo-
 annes Episcopus Tarraconensis Hormis-
 dam Papam rogavit, ut omnibus univer-
 sim Episcopis Hispaniæ mandata mitteret
 ad observandam Disciplinam. Misit Pa-
 pa Epistolam, in qua hortatur, ut Epis-
 copos juxta præcepta Canonum ordina-

Sæculum V.
 A.C. 517.

Concilium
 Gerunda-

c. 2. 3.

c. 6.

c. 7.

Ep. 25.

U 4 rent.

(*) Idem in sua S. Regula S. P. N. Benedictus
 statuit.
 (***) Utinam Salutiferæ hujus Decreti in anti-
 quis Conciliis recentioribusque toties repetiti ho-
 dieque major ratio haberetur. Nulla alia Patrum
 Constitutio sæpius occurrit, & nulla minus serva-
 tur.

XI.
 e, &
 et Ec
 arent
 bisco
 Ru.
 parte
 abilit.
 esse-
 per-
 quam
 none
 o oc-
 alte-
 Mo-
 tisse.
 mus,
 onia,
 Mo-
 illa
 etatis
 venit
 duit.
 xime
 For-
 atum
 pania
 præ-
 n et-
 Con-
 epis-
 diti.
 Sta-

Sæculum V. rent. Simoniam horrerent. Nullum tamen
 A.C. 517. midi ordinarent, cujus Electio Simonice
 labe forderet. Tandem ut Concilia saltem
 semel in anno agerent. Huic Epistolæ Papa
 addidit aliam, privatim ad Joannem directam;
 laudat viri zelum, eumque suum in Hispania
 Vicarium salvis tamen Metropolitanarum
 Privilegiis constituit. Hæ duæ Epistolæ secunda
 Aprilis 517. Agapito Consule datæ, & Concilio
 Gerundano priores esse videntur, nam Joannes
 Tarraconensis in Italia erat, quando Litteras
 ad Papam dedit. Papa etiam in Bœtica, & Lusitania
 Vicarium sibi constituit Salustium Episcopum
 Hispalensem, dans ipsi Potestatem illarum
 Provinciarum Episcopos ad Synodum convocandi,
 ubi necessarium videretur, & Causas
 judicandi eo onere, ut Acta deinde ad
 Summum Pontificem referret. (*)

Ep. 26.

§. XXXII.

Epistolæ Monachorum ex Syria ad Papam.

To. 4. Conc. p. 1461. **I**nter hæc Hormisdas Papa missum ab
 Archimandritis & Monachis Syriæ Secundæ
 accepit libellum supplicem, in quo de

(*) Inde apparet, quanta SS. Pontificis illa ætate Auctoritas fuerit in Hispania, & Lusitania.